

[Hastrup.]

Stiftstidende for den 31. oktober nævnes således et eksempel på et byggeri, der er påbegyndt den 1. juni 1965 og afsluttet den 20. september. Den 28. september blev der indgivet ansøgning til toldvæsenet om omsgodtgørelse, og den blev kort efter udbetalt med 2.300 kr. Hvis bygherren, som på det pågældende tidspunkt intet kunne ane om, at der ville komme en forhøjelse af godtgørelsen, havde ventet med at indgive sin ansøgning til efter 1. oktober, ville han imidlertid have fået udbetalt 4.000 kr. eller 1.700 kr. mere. Den pågældende bygherre er således blevet straffet, fordi han var for hurtig i vendingen.

Omvendt har jeg fået forelagt et eksempel, der vedrører en bygherre, som påbegyndte sit byggeri i november måned 1964 og afsluttede det inden 1. april 1965, da omsforhøjelsen trådte i kraft. Den pågældende bygherre forventede at få udbetalt 23 kr. pr. m², men skyndte sig ikke at indgive sin ansøgning om godtgørelse for afgiften; den blev først afleveret til toldvæsenet efter 1. oktober, og han kunne derefter hævde 31 kr. 50 øre pr. m². Denne forhøjelse dækker formentlig stigningen som følge af de højere materialepriser, men i modsætning til den første af de her nævnte bygherrer, havde den pågældende ikke mærket noget til forhøjelsen fra de 9 til de 12½ pct. Med andre ord: bygherrer, som både har betalt afgift af højere materialepriser og med en højere procent, får ingen godtgørelse for dette, fordi de har ekspederet deres ansøgning hurtigt, medens bygherrer, som ikke har betalt den højere afgift, får en højere godtgørelse, alene fordi de har været sene i vendingen.

For et almindeligt parcelhus kan dette dreje sig om et sted mellem 1.500 og 2.000 kr., så det er ikke småpenge, det drejer sig om for de pågældende bygherrer. Forholdet vedrører jo i øvrigt også etageejendomme, hvor det kan dreje sig om betydelige beløb.

Jeg ved godt, at den højtærede finansminister i henhold til omslovens § 23 har en klar bemyndigelse til selv at fastsætte bestemmelserne om, i hvilket omfang der skal ydes godtgørelse; men jeg mener alligevel at turde spørge den højtærede minister, om han finder det rimeligt, at hans beslutning om at lade ansøgningstidspunktet være af-

gørende for udbetalingen af den forhøjede afgift, har fået de her nævnte konsekvenser — og hvis han finder dette rimeligt, må jeg måske forudskikke den bemærkning, at så tror jeg at have fundet et nyt eksempel på det beklagelige i, at lovgivningsmagten fralægger sig bemyndigelsen til at træffe beslutning i anliggender, der har vital betydning for de mennesker, de vedrører.

Finansministeren (Henry Grønbaun): Når det lykkedes mig at komme det ærede medlem hr. Hastrup i forkøbet ved den lejlighed, han omtalte, skyldtes det simpelt hen, at man for længst i tolddepartementet var i gang med at ordne denne sag. Det var altså ikke, fordi det ærede medlem stillede et spørgsmål, at vi skyndte os at komme med ordningen. Den var kommet alligevel, og derfor var det altså ikke særlig svært for mig at komme det ærede medlem i forkøbet.

Hvad angår det spørgsmål, der er stillet, vil jeg sige, at man, da den almindelige omsætningsafgift blev gennemført og der samtidig skulle iværksættes regler om godtgørelse af den afgift, der var erlagt for materialer anvendt til byggeri, graderede godtgørelsessatserne efter, hvor langt hvert enkelt byggearbejde i hele landet var fremme ved omsens ikrafttræden den 1. august 1962. Dette forudsatte, at man for hvert enkelt byggearbejde fik en erklæring fra byggemyndighederne om byggeriets stadi på nævnte dato, hvilket naturligvis medførte et meget betydeligt administrationsbesvær. Erfaringen fra den tid viser imidlertid, at man trods dette store besvær alligevel ikke helt opnåede den tilsigtede lighed i forholdet mellem afgiftsbelastning og godtgørelse for de enkelte byggearbejder.

Et problem af ganske samme karakter opstår jo ved en ændring af omsprocenten, og man har derfor i ministeriet fundet det mere hensigtsmæssigt denne gang at vente nogen tid med at udsende en bekendtgørelse om forhøjelse af godtgørelsessatserne. Man har nemlig regnet med, at der ville gå ca. ½ år fra omsforhøjelsens ikrafttræden, før omsforhøjelsen generelt set var slået igennem på byggeomkostningerne for de byggearbejder, der blev færdiggjort. Færdiggørelsestidspunktet er imidlertid efter tolddepartementets opfattelse